

داخلی خود را در سال جاری صرف دفاع خواهد کرد و بیش از نیمی از این پول را صرف تجهیزاتی که بسیار بالاتر از هدف ناتو برای ۲۰ درصد است. این کشور در حال خرید تعداد زیادی تانک، هلیکوپتر، هویتزر و توپخانه موشکی هیمار است. کنراد موزیکا، یک تحلیلگر دفاعی، می‌گوید: «در دولت قبلی، این کار با برنامه‌ریزی بدون انسجام و بی‌توجهی کامل به نحوه تجمیع و نگهداری آن تجهیزات انجام گرفت و تعداد پرسنل کاهش یافت. پرتابگرهای هیمار لهستان می‌توانند تا ۳۰۰ کیلومتر شلیک کنند، اما سکویهای اطلاعاتی کشور نمی‌توانند اهداف را در این فاصله مشاهده کنند و به همین دلیل به آمریکا تکیه خواهند کرد.»

مقیاس تغییرات مورد نیاز، سؤالات اقتصادی، اجتماعی و سیاسی گسترده‌تری را مطرح می‌کند. پیستوریوس می‌گوید جامعه آلمان از هزینه‌های دفاعی بیشتر حمایت می‌کند، اما اذعان دارد که «ما باید مردم را متقاعد کنیم که این ممکن است بر هزینه‌های دیگر تأثیر بگذارد.» تیری برتون، کمیسر دفاعی اتحادیه اروپا، یک صندوق دفاعی ۱۰۰ میلیارد یورویی (۱۰۰ میلیارد دلار) را برای تقویت تولید پیشنهاد کرده است. کاجا کالاس، نخست‌وزیر استونی، با حمایت آقای مکرون و دیگر رهبران پیشنهاد کرده است که اتحادیه اروپا این گونه هزینه‌های دفاعی را با استقرای مشترک تأمین کند. کمبود نیروی انسانی اروپا بحث‌های سنگینی را

به راه انداخته است. در دسامبر، آقای پیستوریوس گفت که در گذشته آلمان در پایان دادن به خدمت اجباری در سال ۲۰۱۱ اشتباه کرده است. در ژانویه ژنرال سر پاتریک سندرز، رئیس ارتش بریتانیا گفت که اوکراین نشان داد که «ارتش‌های منظم جنگ را آغاز می‌کنند اما ارتش‌های مردمی پیروز آن می‌شوند». اظهارات او باعث خشم ملی در مورد سربازی اجباری شد، اگرچه او هرگز از این کلمه استفاده نکرد. چندین کشور اروپای غربی در حال مطالعه مدل‌های «دفاع کامل» سوئد، فنلاند و دیگر کشورهای اروپای شمالی هستند که بر دفاع مدنی و آمادگی ملی تأکید دارند.

← آمادگی برای بدترین امکان

مطمئناً این امکان وجود دارد که شوک به امنیت اروپا کمتر از آن چیزی باشد که انتظار می‌رود. شاید آمریکا بسته کمکی را تصویب کند. شاید اروپا گلوله‌های کافی برای حفظ اوکراین را جمع‌آوری کند. شاید، حتی اگر ترامپ پیروز شود، او آمریکا را در ناتو نگه دارد. برخی از مقامات اروپایی حتی فکر می‌کنند چون آقای ترامپ به سلاح‌های هسته‌ای علاقه دارد، ممکن است اقدامات شدیدی مانند برآورده کردن درخواست لهستان برای گنجاندن در ترتیبات اشتراک هسته‌ای انجام دهد. در حال حاضر، هم‌چنان بحث‌های شدیدی در مورد اینکه اروپا تا چه اندازه باید در برابر رها کردن آمریکا نگران

باشد، وجود دارد. ینس استولتنبرگ، دبیرکل ناتو، بارها هشدار داده است که این ایده بیهوده است. او در ۱۴ فوریه گفت: «اتحادیه اروپا نمی‌تواند از اروپا دفاع کند. ۸۰ درصد از هزینه‌های دفاعی ناتو از سوی متحدان غیر اتحادیه اروپا تأمین می‌شود.»

حامیان خودکفایی اروپا پاسخ می‌دهند که ایجاد یک «ستون اروپایی» در ناتو یک هدف سه‌گانه را دنبال می‌کند. اولاً زمانی که آمریکا بماند ناتو را تقویت می‌کند، ثانیاً نشان می‌دهد که اروپا متعهد است بار دفاع جمعی را به اشتراک بگذارد و ثالثاً در صورت لزوم، در صورت قطع ارتباط در آینده، زمینه را فراهم می‌کند. هزینه‌های دفاعی بیشتر، تولید تسلیحات بیشتر و نیروهای توانمندتر جنگی حتی اگر آمریکا در ائتلاف و تحت برنامه‌های جنگ فعلی باقی بماند، ضروری است. علاوه بر این اگر آمریکا وارد یک جنگ بزرگ در آسیا شود، حتی اروپا دوست‌ترین رئیس‌جمهورها نیز ممکن است مجبور شوند که نیروهای خود را از اروپا دور کنند.

در نهایت سؤالات دشوار پیرامون فرماندهی و کنترل و پیامدهای آن برای رهبری سیاسی، احتمالاً باقی می‌مانند. آقای فیوت، از اندیشکده اسپانیایی الکانو، می‌گوید در بدترین حالت خروج کامل آمریکا از ناتو، یک راه‌حل «کثیف» که شاید یکی از نهادهای همپوشان اروپا را به اتحاد بیشتر برساند، مورد نیاز است. او برخی گزینه‌های رادیکال را پیشنهاد می‌کند؛ مانند دادن کرسی به اتحادیه اروپا در شورای آتلانتیک شمالی (نهاد اصلی تصمیم‌گیری ناتو) یا حتی ادغام پست‌های دبیرکل ناتو و رئیس کمیسیون اروپا. چنین تصویری هنوز ماورایی به نظر می‌رسد اما هر هفته که می‌گذرد کمتر ماورایی می‌شود.

مایکل کافمن، کارشناس نظامی، می‌گوید: «ارتش‌های اروپایی کارهایی را که می‌توانند، بسیار خوب انجام می‌دهند، اما معمولاً نمی‌توانند بسیاری از آن‌ها را برای مدت طولانی انجام دهند و صرفاً برای دوره اول جنگی که ایالات متحده رهبری خواهد کرد، پیکربندی شده است»